

[Erlendsson]

været et stærkt argument i den diskussion, der er ført om de foranstaltninger, der skal indføres over for fiskeriet, så kunne fiskeriministeriet, da det så de vanskeligheder, som fiskeriorganisationerne havde, have grebet ind for længst, hvis man ikke mente, at man havde bemyndigelsen i saltvandsfiskeriloven. Det kunne man godt tro, idet der i § 20 a, den ændring, som blev vedtaget i juni måned 1976, står, at fiskeriministeren kan foreskrive begrænsninger af fangstmængde og/eller fangstindsats samt fastsætte nærmere regler til gennemførelse af sådanne begrænsninger. Det er kun de nærmere regler, man taler om her. Det er ganske vist på national basis, man foreskriver sådanne foranstaltninger, men hvad har det at gøre med, om det er på grund af internationalt pres, at de må gennemføres? Det bliver stadig en national foranstaltning.

Det vil sige, at når ministeren kommer nu med så stor forsinkelse og beder om en sådan bemyndigelse, så kan man med rette rette bebrejdelser imod ham, fordi han ikke tidligere er fremkommet med et sådant forslag, som i den nuværende situation naturligvis er ganske nødvendigt, hvis vi ikke helt skal miste muligheden for at tage nogle af de fangster, som vi før har taget i et helt andet omfang.

Kofoed (V):

Dansk fiskeri har i det sidste par år været genstand for stadig større offentlig interesse på grund af de problemer, der har vist sig i form af kvotabestemmelser, stop for fiskeri og områdebegrænsning. Årsagerne hertil er dels af saglig, dels af politisk karakter. Fiske-mængden af arter, der normalt foretrækkes til konsum, er blevet mindre, og der er skabt en mængde politiske problemer, fordi den enkelte stat ønsker at få så stor fordel af disse reguleringer som muligt for at få tag i den resterende konsumfiskebestand.

Hvis vi tager den offentlige debat, så har den været præget af gensidige beskyldninger på det internationale plan for rovfiskeri i hinandens farvande. En del, også i den danske offentlighed, har ment, at det især var det danske industrifiskeri, der var årsagen hertil, og man har fremsat udtalelser om, at det måske var derfor, Nordsøen var ved at være tømt for fisk.

Det ser imidlertid ret sikkert ud til, at den samlede mængde af alle fiskearter har holdt sig helt konstant. Der er biologiske undersøgelser, der viser, at biomassen i Nordsøen konstant ligger på ca. 8,5 mill. t, og det har den gjort de sidste 10 år. Det vil altså sige, at dér, hvor det er gået galt, er åbenbart for de konsumegnede fiskearter, som har efterladt et tomrum, hvad der formentlig har været årsagen til, at de ikke-konsumegnede fiskearter er kommet i overtal. Det er en problemstilling, som er relativt ny inden for fiskeriet, og det er en problemstilling, som kommende reguleringsforanstaltninger også må tage hensyn til.

Denne fiskeripolitiske situation er vel også en af årsagerne til, at ministeren nu kommer med sit forslag om tilføjelse af et stk. 3 til § 1 i lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri. Jeg kan sige på venstres vegne, at vi i store træk i princippet er enige i regeringens forslag, for det er selvfølgelig nødvendigt, at administrationen får visse værktøjer til at regulere de mængder af fisk, man politisk bliver enige om at der skal fiskes.

Jeg vil gerne sige, at forhistorien til dette taget i betragtning finder jeg det meget besynderligt, at ministeren først kommer med forslaget nu. Efter visse forlydender vidste ministeren for flere måneder siden, at vores fiskeri i dette farvand ved Norge havde nået et omfang, som oversteg 1976-fangsten. På den baggrund er det besynderligt at iagttage regeringens passivitet, al den stund man på EF-basis i forbindelse med Norgesforhandlingerne var enig om, at man skulle have en standstill-periode. Hvis ministeren har været vidende om, at vi har overskredet 1976-fangsten, så undrer det mig virkelig såre, at man først på nuværende tidspunkt kommer op af starthullerne og finder ud af, at den lov, man har, ikke er tilstrækkelig. Hvorfor har man ikke taget fat på disse problemer før? Hvorfor har man ikke – eller har man? – orienteret fiskerne på et vist tidspunkt om, at nu var den ved at være gal?

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvis han nu får denne lov igennem, hvordan han egentlig vil administrere § 1, stk. 3. Ministeren behøver ikke svare her, men i udvalget bør vi have i hvert fald nogenlunde sikkerhed for, hvordan ministeren vil administrere disse licensordninger.